

Κυβερνητικές συγχύσεις και αναποτελεσματικότητα

Των Κώστα Γκούμα και Κώστα Μεζάρη

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016

Όσο περνά ο καιρός γίνονται περισσότερο ευδιάκριτα τα χαρακτηριστικά της κυβερνητικής πολιτικής σε έναν από τους πιο σημαντικούς τομείς της θεσσαλικής οικονομίας και ανάπτυξης, του τομέα των υδατικών έργων, όπου συναντάμε τις μεγαλύτερες εκκρεμότητες που κληροδοτήθηκαν από προηγούμενους κυβερνητικούς διαχειριστές, όπως η έλλειψη νερού, η απουσία σχεδιασμού και προγραμματισμού για έργα συγκέντρωσης επιφανειακών νερών εντός της λεκάνης Πηνειού, η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου διαχείρισής τους και η πορεία των έργων του άνω Αχελώου.

Ας παρακολουθήσουμε τις πιο πρόσφατες δράσεις και δηλώσεις των κυβερνητικών παραγόντων στα θέματα που προαναφέραμε:

1. Τις ημέρες αυτές, με την παρουσία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υποδομών κ. Δέδε έγιναν στη Θεσσαλία συσκέψεις για ένταξη νέων έργων σε προγράμματα χρηματοδότησης. Το πανηγυρικό κλίμα και οι δηλώσεις αισιοδοξίας περίσσεψαν, αφορούσαν όμως οδικά έργα που εξαγγέλθηκαν και την ανακατασκευή (!) του αρδευτικού δικτύου της λίμνης Ν. Πλαστήρα. Για το κρίσιμο όμως θέμα της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, του υδατικού ελλείμματος και των αναγκαίων έργων συγκέντρωσης επιφανειακών νερών στη λεκάνη Πηνειού (ταμιευτήρες, αγωγοί μεταφοράς κ.λπ.) δεν έγινε η παραμικρή αναφορά. Το απόλυτο μηδέν. Κανένα έργο δεν συμπεριλαμβαν, καμία μελέτη δεν ανακοίνωσαν, έστω για την ωρίμανση, κάποιων από τα έργα που έχουν εδώ και χρόνια προταθεί (Σκοπιά, Νεοχώρι, Τίτανος, Ελασσόνα, Μουζάκι, Πύλη κ.α.), περιορίζοντας συνενπώς δραστικά την πιθανότητα ένταξής τους σε κάποιο πρόγραμμα χρηματοδότησης στο ορατό μέλλον. Και να σκεφθεί κανείς ότι αφού η κυβέρνηση αυτή είναι αρνητική (ή έστω διχασμένη) στην μεταφορά νερών από τον Αχελώο για την κάλυψη του υδατικού ελλείμματος, οι υπουργοί και τα στελέχη της θα έπρεπε να εργάζονται με μεγαλύτερο ζήλο στην κατεύθυνση συγκέντρωσης όσο περισσότερων ποσοτήτων αποκλειστικά από τα νερά της λεκάνης του Πηνειού, όπως άλλωστε αναφέρουν και στο πρόγραμμά τους. Δυστυχώς τίποτε τέτοιο δεν συμβαίνει και οι μεγάλοι στομείς εκφράσεις ευαισθησίας για το περιβάλλον που καταστρέφεται από τις υπεραντλήσεις είναι πρόδηλα υποκριτικές και εξυπηρετούν απλά και μόνο επικοινωνιακές ανάγκες.

2. Για τα ημιτελή έργα φράγμα Συκιάς και σήραγγα μεταφοράς Πευκοφύτου στον άνω Αχελώο, η πρόοδος υπήρξε κυριολεκτικά μηδενική. Αρμόδιοι υπουργοί γι' αυτά εί-

Με τις δηλώσεις του όμως αυτές ο κ. Σκουρλέτης, εκτός των άλλων, παραβιάζει το πνεύμα της σχετικής οδηγίας της ΕΕ αλλά και κάθε έννοια νομιμότητας και λογικής αλληλουχίας, δεδομένου ότι οι μελετητές πρώτα θα εκπονήσουν το νέο υδατικό ισοζύγιο, μετά θα ακολουθήσει η προβλεπόμενη από το νόμο διαβούλευση και στη συνέχεια, με βάση όλα τα παραπάνω στοιχεία, ο τότε Υπουργός, θα κλείσει το θέμα με απόφασή του. Ψιλά γράμματα αυτά για τον κ. Σκουρλέτη που θεωρεί τον εαυτό του τόσο ισχυρό ώστε να προεξοφλεί τα αποτελέσματα των μελετών αλλά και της διαβούλευσης, δηλώνοντας ουσιαστικά πως θα κάνει αυτό που θέλει. Σε ό,τι αφορά στον «αρμόδιο» κ. Σπίρτζη ούτε καν επισκέφθηκε τα εγκαταλελειμμένα έργα του άνω Αχελώου και γενικά αποφεύγει σχετικές δηλώσεις για αυτά, αφήνοντας την κοινή γνώμη των Θεσσαλών χωρίς ενημέρωση για τις προθέσεις του. Μόνο μια φορά, πριν από περίπου ένα χρόνο, απαντώντας στη Βουλή στον Καρδιποίτη βουλευτή κ. Τσιάρα, δήλωσε, με καθαρά υπηρειακού τύπου γραπτή απάντηση, ότι θα προχωρήσει σε ξεμπλοκάρισμα των έργων Άνω Αχελώου. Μέχρι σήμερα το «ξεμπλοκάρισμα» παραμένει μπλοκαρισμένο.

3. Σε ό,τι αφορά στο θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των υδάτων, το οποίο αποτελεί χαρακτηριστική και πανθομολογούμενη αδυναμία της διοίκησης στη χώρα μας, αρμόδιοι υπουργοί είναι οι κ. Σκουρλέτης και Τσιρώνης. Όμως παρά την τεράστια σημασία του, ούτε καν το άγγιξαν το θέμα αιτιό. ανωνώντας επιδεικτικά τα επανειλημμένα υπο-

αυτά η τόσο ενοχλητική για αυτούς εγκεκριμένη (έστω και χωρίς ουσιαστικό αντίκρισμα) ετήσια εκτροπή 250 εκ. κ.μ. νερού από τον Αχελώο. Όσο για την αντιμετώπιση των πραγματικών προβλημάτων από την καταστροφή του υπόγειου υδροφορέα από την απουσία έργων συγκέντρωσης επιφανειακών νερών, η στάση τους είναι σαφής: «γιαία πυρί μειχθήτω» ή μάλλον «γιαία αποξηρανθήτω».

Πάντως ο «αναρμόδιος» εκπρόσωπος του Υπουργείου Υποδομών κ. Δέδες προέβη κατά την προ ημερών επίσκεψή του στην Καρδίτσα σε θερμές δηλώσεις για τη σημασία της διαχείρισης υδάτων και άλλα παρόμοια, χωρίς φυσικά να δεσμευτεί σε κάτι συγκεκριμένο, ανταποκρινόμενος απλά στο επικοινωνιακό του καθήκον. Από όλα αυτά το γενικό συμπέρασμα είναι ότι στον υδατικό τομέα στην Θεσσαλία η κυβερνητική πολιτική χαρακτηρίζεται από συγχύσεις, αγκυλώσεις και αναποτελεσματικότητα. Τα στοιχεία που προαναφέραμε τεκμηριώνουν απόλυτα αυτή την τοποθέτησή μας. Πλήρης έλλειψη συντονισμού στόχων, αντιφάσεις στις λιγοστές εξαγγελίες για τα έργα του άνω Αχελώου, κοινή όμως η στάση των κυβερνητικών «αρμόδιων» και «αναρμόδιων» απέναντι στους φορείς και το λαό της Θεσσαλίας των οποίων ούτε καν λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές προτάσεις.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις ιδεοληψίες που έρχονται από το παρελθόν και με την ακτιβιστική κουλτούρα ορισμένων στελεχών της κυβέρνησης, με την οποία εξακολουθούν να λειτουργούν, είναι απολύτως φυσικό το

βάλλον που καταστρέφεται από τις υπεραντλήσεις είναι πρόδηλα υποκριτικές και εξυπηρετούν απλά και μόνο επικοινωνιακές ανάγκες.

2. Για τα ημιτελή έργα φράγμα Συκιάς και σήραγγα μεταφοράς Πευκοφύτου στον άνω Αχελώο, η πρόοδος υπήρξε κυριολεκτικά μηδενική. Αρμόδιος υπουργός γι' αυτά είναι ως γνωστόν εκείνος του Υπουργείου Υποδομών (κ. Σπίρτζης). Το οξύμωρο είναι πως σε συνεχείς δηλώσεις για το θέμα αυτό δεν προβαίνει όπως θα ήταν φυσιολογικό ο κ. Σπίρτζης, αλλά ο «αναρμόδιος» υπουργός κ. Σκουρλέτης ο οποίος, εκφράζει τις αντιρρήσεις του, μελετάει (υποτίθεται) τι θα απογίνουν τα έργα, οραματίζεται «ανάπλαση» της περιοχής, ενώ παράλληλα εκτοξεύει απειλές ότι θα «εξαλείψει» την εκτροπή από τα επόμενα Σχέδια Διαχείρισης (τα οποία σημειωτέον δεν έχουν καν ανατεθεί).

το «ξεμπλοκάρισμα» παραμένει μπλοκαρισμένο.

3. Σε ό,τι αφορά στο θεσμικό πλαίσιο διαχείρισης των υδάτων, το οποίο αποτελεί χαρακτηριστική και πανθομολογούμενη αδυναμία της διοίκησης στη χώρα μας, αρμόδιοι υπουργοί είναι οι κ. Σκουρλέτης και Τσιρώνης. Όμως παρά την τεράστια σημασία του, ούτε καν το άγγιξαν το θέμα αυτό, αγνοώντας επιδεικτικά τα επανειλημμένα υπομνήματα και εκκλήσεις των θεσσαλικών οργανώσεων. Άλλωστε αναφερθήκαμε παραπάνω στις απόψεις και τον «σεβασμό» που τρέφει ο Σκουρλέτης στο μόνο βασικό θεσμοθετημένο εργαλείο διαχείρισης υδάτων που είναι τα εγκεκριμένα σχέδια. Φυσικά ούτε και ο κ. Τσιρώνης στις επανειλημμένες επισκέψεις του στη Θεσσαλία ασχολήθηκε με το θέμα αυτό. Το μόνο τους ενδιαφέρον είναι πώς θα αποκαθελώσουν τα ισχύοντα σχέδια ώστε να φύγει από

διων» και «αναρμόδιων» απέναντι στους φορείς και το λαό της Θεσσαλίας των οποίων ούτε καν λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές προτάσεις.

Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις ιδεοληψίες που έρχονται από το παρελθόν και με την ακτιβίστικη κουλτούρα ορισμένων στελεχών της κυβέρνησης, με την οποία εξακολουθούν να λειτουργούν, είναι απολύτως φυσικό το αποτέλεσμα για τη Θεσσαλία να είναι αρνητικό. Τέλος, σε ό,τι αφορά στους βουλευτές, τους παράγοντες και τα μέλη των δύο κυβερνητικών κομμάτων, αυτοί περιορίζονται στο ρόλο του θεατή, χωρίς να απαιτούν, χωρίς να πιέζουν (έστω για τα μάτια του κόσμου), χωρίς να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων τους μέσα στη Βουλή. Προφανώς, μπροστά σε μια τέτοια πραγματικότητα, δύσκολα μπορούμε να προσδοκούμε σε θετικές εξελίξεις.